

[Freddy Madsen.]

det gælder om, er at udvikle et karaktersystem, der med den skole, vi skal have i de kommende år, mest muligt er i overensstemmelse med elevernes og forældrenes interesser og giver lærerne rimelige muligheder for deres virke. Vi tror ikke, sådan som undervisningsministeren åbenbart gør, at et karaktersystem, der har disse egenskaber, samtidig kan tilfredsstille arbejdsgivernes ønsker.

Det er formentlig netop denne grundlæggende modsætning af interesser, der ligger bag debatten i dag. Kapitalisterne og deres talsmænd ser selvfølgelig tydeligt, at en karakterskala, der fremmer udviklingen af en enhedsskole, som fremmer, at også arbejderklassens børn får et større udbytte af deres skolegang, er i modstrid med de interesser, de varetager; og efter, hvad der er kommet frem om planerne i det udvalg, som arbejder med spørgsmålet, går de jo netop ud på, at det, der skal ligge bag karaktergivningen, skal være standpunktet i forhold til det, der er opstillet som mål for undervisningen. Det er efter vores mening et rigtigt princip, som netop fastholder, at skolens mål er et mål, der stilles for alle børn principielt. Det er hyklerisk, men også afslørende for, hvilke interesser man i virkeligheden forsøger at varetage, når man påstår, at man i børnenes interesse bør bevare en karakterskala, der bygger på de grundprincipper, som ligger bag 13-skalaen. Ifølge den skal, som undervisningsministeren også fremhæver, mange have middelkarakterer, et mindre antal høje, henholdsvis lave, karakterer. Det betyder, at der ikke stilles samme mål for børnene i skolen. Det indebærer, at børnene simpelt hen ikke på forhånd er udset til at lære det samme. Nogle skal klare sig godt, andre mindre godt og nogle dårligt. Nogle skal med andre ord have noget ud af deres tid i skolen, andre skal ikke have noget ud af den. Der er ikke noget at sige til, at der er kredse, der er begejstrede for denne skala og de principper, der ligger bag den. Den er nemlig medvirkende til, at målet for undervisningen først og fremmest sættes for lavt for arbejderklassens børn, fordi de ofte begynder skolen med andre forudsætninger end andre gruppers børn. Det er dem, som gennemsnitligt vil klare sig dårligst i skolen, bl. a. i kraft af en undervisning, der ikke

konsekvent fastholder, at de mål, der er opstillet for folkeskolen, er for alle børn.

Angrebet på planerne om en ny karakterskala må ses som et led i de forsøg, der nu foregår for at sabotere hele uddannelsessystemet, og som vi er vidne til også på andre områder. Man satser i øjeblikket bevidst på at forringe uddannelsesniveaueet for store dele af befolkningen. 13-skalaen kan bruges til at fremme en sådan politik. En karakterskala, der fastholder, at skolens mål er for alle, kan modvirke det. En karakterskala, der er knyttet til de mål, man sætter for skolen, er ikke alene en skala, der tjener befolkningens grundlæggende interesser for at højne uddannelsesniveaueet, det er også et karaktersystem, der i modsætning til 13-skalaen er i overensstemmelse med den viden, man i dag har om, hvordan mennesker lærer og udvikler sig.

Menneskers udvikling er betinget af deres opvækstforhold. Vi ved i dag meget om, hvordan menneskers udvikling er betinget af de forhold, de vokser op under, og alle de erfaringer, de gør. Børnenes udvikling er altså ikke primært bestemt af nogle medfødte evner. Der er derimod tale om en proces, hvor de forhold, de vokser op under, spiller afgørende ind. Økonomi og boligforhold er af betydning, opdragelse og undervisning og hele det emotionelle klima, der omgiver barnet, er af betydning. Det giver først og fremmest samfundet et stort ansvar for børnenes udvikling og betyder, at vi prioriterer forskning inden for undervisning og opdragelse og økonomiske ressourcer inden for uddannelsessektoren højt.

13-skalaen fastholder, at hvis det går barnet dårligt i skolen, skyldes det dets egne evner; 13-skalaen placerer altså ansvaret hos barnet, og den fastholder også, at det er barnets egen skyld, hvis ikke det lærer. Derfor ønsker vi en karakterskala, der fastslår, hvordan barnets standpunkt er i forhold til målet for undervisningen, således at der lægges op til en tilrettelæggelse af undervisningen, der kan forbedre elevens standpunkt. Vi er altså stærke modstandere af den nuværende skala, fordi den modvirker det mål, vi ønsker skolen skal have. Vi mener, at en skala, der ses i relation til målet for undervisningen, og som har et begrænset antal trin, f. eks. 3 og højst 5 trin, på nuværende tidspunkt kan fremme udviklingen.